

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-01-22)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-01-22)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 77. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010077.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Onsdag aften, d. 22. Januar 1862.

See saa! Nu har jeg levet hele denne Dag for den „hellige Kunst”, som den gamle Lund¹ var saa christelig at kalde den. Nu vil jeg ende Dagen med at lade Dem høre et Par Ord fra mig. I Aftes var jeg henne og hørte „Ungdom og Galskab”.² Ak, hvor man længes efter Glæden, naar man hører den sprudle frem af hver Note, som det er Tilfældet i denne lyse glade Musik. Man kunde blive ganske rørt over at høre og see al den naive Lystighed. Man gjør ligesom en Visite ind i det forrige Aarhundrede. Alt dreier sig her om Amor, Viin og lystige Spilopper. Man kommer til at tænke paa Rahbek og hans Tids Gemytlighed. Ikke. et Ord om Jernbaner, Politik, Børs-Spekulationer som i de nyere Stykker, Alt er Kjærlighed og Glæde, det kommer an paa. Jeg har seet dette Stykke bedre og langt fuldendtere udført end Tilfældet var i Aftes, men det er Musikkens Triumf, den faaer selv Dragkister til at dandse. Jeg saae efter Dem i Parquettet i Aftes, jeg synes De burde været der, men saa vidt jeg kunde se, var De paa andre Veie. Ogsaa Stykket og dets Text er morsomt og godt sat sammen. Vore nyere Stykker ere som oftest altfor tunge; Tidens Tryk hviler over dem, og Kunsten burde altid frigjøre Sindet og ikke nedtrykke det. Det s. 78 kommer vist for en Deel af, at Amor jo næsten er afskaffet i Stykkerne; ganske kan de vel ikke vise ham Døren, men Vingerne ere studsede, han kommer nu med Kongebrev og et godt Embede for at bestorme den Elskede og for at forsikkre hende om, at han kan ernære Kone og Børn; dette er vel fornuftigt, men meget kjedeligt. Og Elskerinderne, de ere saa vel opdragede og saa dydige, at det er en Skam. De synes vel, at jeg selv taler, saa det er en Skam? Jeg vil derfor ikke udvikle det videre, endskjøndt Emnet er saa rigt, at det nok var Umagen værd. ...